

λόσος δὲ θρηῖνος περὶ χάρει ἄριστο ταύτης
ἀπλέφω, ὡς σπείσαθ ἀχιλῆα πτολίπορθον.
ἢ γὰρ κ' ἐλέην ἐπεκαίνυτο χάρει πολλόν.

κ' ἄγε' ἐπερθον lege, uel augmentum dele. γ' ἄριστοῖσι.
ζ. μωσάν, πολλοί, τρωπώντο δ' ἀχαιοί: lege, uel certe,
πολλοὶ δὲ τρωπώντο. αα. αἶμος υἱὸς βορέης κ' ἄρει-
θύϊας. Stephanus sic de urbius. Latet mendum. ἴο. ἀρείης. Ἄρεα
vide de ea uide Stephanum. lb. an potius, πρὸς δ' ἀρε-
ταίος ἴ', αὐτ' ἴστροιο γενέθλην ἔλωρος. aut in
ἔλωρος uitiu ap. cc. Homery producit. dd. ἴεβην
malim, nomen qd proprium. ee. γ. περιτρωσεν. f. ufi-
tatiu ἄριστο. uide hac uoce Etymologum. ἄριστο ufu-
rat & iam Partheny, ἀλλ' ὅτ' ἐφ' ἐσπερίης ἐρκευίδος
ἄριστο γῆης. autem Etymologum in ἐρκευίδος δρυμός.

89. ΤΡΑΛΩΝ ΚΛΜΑΝ. τοὺς μείζονας ἀγροὺς,
τὰ ὑπαίθρα χωρία, οὐ μὲν δὲ τὰς πόλεις, ὡς
ἀμαθέστεροι τινὲς λέγουσι.

Etymol. uoce Τραγοδία.
Iuday in Καρμένδοι, & κρο-
μην.

90. ΤΕΧΞΑΝ ΔΕ ΚΛΙΣΙΑΣ. δεκαετὰ γὰρ με-
χόμενοι, οὐκ ἠδύναντο λινοῖς παρασκηναῖς ἐν
ταῖς ὑπαίθροις στρατίαις σκηνῶν, ἀλλ' ἐφεργασί-
πσαν στέγας ἀγροτικὰς, κ' αὐλάς, σαβάρας
ταύτας ὀχυρωσάμενοι. ΤΕΧΞΑΝ. τὸ
χῆμα ἐστὶ κατ' ἀθροισμὸν λέγόμενον: τὸ δὲ
91. ΟΙ ΜΕΝ ΑΛΛΟΙ ΔΕ, τὸ κατὰ μερισμὸν.

Vocat & Hom. ἴλ. β. 778.
κλισίας. Pro σαβάρας
mallem & sic & in ἐργασί-
σιβας. uide etymolo-
gum, uel potius σιβασ. Sic
ἴλ. μ. 454. - πύλας ἔβουλο πύ-
λα σιβασ. ἄσπυρας.
αἷας ἐφεργασία, εἰπορία
γραφῆς, πλατυσμός, πα-
ραποίνος, et τ. v. Iam
Iuday in ἱστορίαι. in v. Σάραρα.

93. Αἰὲν σὺν Πάλαμῆδει. οὗτο δ' πα-
λαμίδης υἱὸς ἦν ναυαλίου, κ' κλυμῆνης, τῆς
κατρεώς. τούτου ἀδελφὸς οἶαξ. ἀερόων δὲ
ἦν ἀγαμέμνονος μήτηρ, κ' ἡ παλαμή-
δους, ἀδελφαὶ ~~ἦσαν~~ ἄλλως. οὗτο δ'
παλαμίδης, πρῶτα τοῖς ἔλλησιν ἡγήματα
ἔξ κ' δέκα εὗρηκε. τῶν δὲ ἐπιλοίπων οὐκ ἔτι
χάδμος μ' ὁ μίλησος ἐφῆρε τὰ τρία δα-
σέα, σίμωνίδης τὰ δύο μακρὰ, ἐπίχαρμος
ὁ συρακούσιος τὰ τρία διπλά. πρὸ δὲ
παλαμίδους ἐκέχρητο Φονίχων γράμμασιν
ἔλληνας. εὗρε δὲ ὁ παλαμίδης τὰ μὲν γράμ-
ματα, ὅπως δεκαετὰ ἀποδημοῦντες τῶν πα-
τρίδων οἱ ἔλληνας ἀχιλῆοις ὀμιλοῖεν ἐπίσο-
λαίς: περὶ δὲ ἐφῆρεκε πρὸς ψυχαγω-
γίαν ἑλλήνων, τοῦ ἀχθοῦς, μικροὶ τὶ αὐτοὺς
κουφίσαν τὴν καταχόντῃ αὐλοῦς λοιμῶν ἢ
λοιμοῦ: τὰ δ' ἄλλα ἐφῆρεκε πρὸς κοινὴν
τῶν βίου ὠφέλειαν.

Schol. ENrip. ad Orest. 417. ibi
τῆς ἀγροῦς legitur male. Lycophr.
Scholia ad u. 384. ὄρατ male uo-
catur ὁ οἶαξ ab Apollodoro lib.
III, p. 134. male etiam p. 132, κρα-
λέως δὲ τῶ μίνωος ἀερόων κ'
κλυμῆνη. lege κατρεώς. male
Comelinus κρητίας. Si, secundum
Apollodorum Αερόων εἰς πρῶτη
ματῆν Θηρσενε Αγαμέμνον,
εἰς ὑπεριονε Νάυτιο Παλαμ-
δου, lege hic ἀδελφῶν. Sed
potius uideh ἡγεγῆς δυοῖς Αε-
ροῦν πατρίσσι. de Παλαμῆδε
ἀδελφῶν Αερόων σωματοῦν ἰ-
σορίαν ad snlit. α. ἴ. θεολό-
γῶν, cap. LXXII, p. 147. ed. Etymol. γ.
In scholiis ENripidey male est, ἴξ
γράμματα. lege, ἴξ. de ἐφεργα-
σίαις τῶν γράμματων uide Fabricio,
bibl. Gr. T. 23, ubi de Παλαμῆδε, lau-
datur. Apud Epiphaniu uariet. 34.
II. p. 244, ἔχεται δὲ πάντων πα-
λαμίδων φασὶ τὰ μακρὰ ἑλλῶν
προσθεσθῆναι. Veritē Betanicy,
μαίοντες αὐτῶ ἀδιουκῆται ἰ-
σα addit, γ. μικρὰ. utrumq.
falsum. τὰ μακρὰ γράμματα,
sunt longa, ἢ & ὦ, & ἰτα, ma-
ter Grammaticos, uocat Dionys. Halic.
περὶ συνθεσ. ὄνομ. p. 17. D. Ilex.
In epi non minus sunt, qui, cum ap.
Schol. Comiti ad Veray, p. 332. a. ἄφορῶν.
εὐρῶν ὁ σίμωνίδης τὰ μακρὰ ἑλλῶν
σοῖχῶν κ' διπλά οἶαξ, illam γῆσιν
de quadratū & celatū. Etymol. γ.

A ceterum Simonidey & Epiphaniy aut non inueniunt nouay
uocay, aut Homery ἰστέροι ab antiquitate nobis suggestay &
& Hoj. od. γ. & si qui uicinerat antea. Nam quod illi pro ἴξ
uocantur.